

TRIGLAVSKI

God. XXX.

U Samoboru, 1 srpnja 1933

Broj 13

„Samoborski List“ izlazi svakog 1. i 15. u mjesec — PRETPLATA na cijelu godinu iznosi 30 D. — Iznosimo 40 D

Uprava i redakcija nalazi se LIVADIČEVA ULICA br. 2. (blizina S. Šek.)

OGLASE prima uprava prema cjeniku. Za oglas, koji se više puta uvrćuje, daje se znanstveni popust. Rokopisi se ne vraćaju.

Zaključak školske godine

Dne 28. pr. mj. zaključena je školska godina svečanim Te Deumom, pjevanjem i dijeljenjem nagrada odličnim učenicima i učenicama

Početkom školske godine upisano je bilo u našu školu 373 djece, tokom godine pridobilo je 6, izostalo 23 a umrlo 2 Na svršetku godine bilo je 354 djece i to 192 dječaka i 162 djevojčice.

Opću ocjenu dobilo je: odličan 31 (13 dječaka i 18 djevojčica), vrlo dobar 85 (51 dječak i 34 djevojčice), dobar 197 (109 dječaka i 88 djevojčica), slab 10, rdjav 23, Neispitanih bilo je 8.

U zanatsko-trgovačkoj školi bilo je upisano 109 šegrti, Trgovačkih je bilo 12 a obrtničkih 97. Koncem godine bilo je svega 93 šegrti.

Po struci bilo ih je: krojača 14, postolara 14, bravara 11, stolara 10, kovača 8, mešara 7, brijača 6, čizmara 4, pekara 4, kožara 3, limara 3, strojo-bravara 2, dimnjačara 2, zidar 2, kolaraca 2, električar 1, sla-

Prof. Vladimir Stanić

Upoznajmo svoje planine!

(Šetnja po hrvatskim gorama).

(Svršetak)

Medjutim ne ču da uđem u planinske tica. Naše je sanjara, da upoznamo ne te divne planine, da otkrijemo se različitosti od svoje sportova, planinarske tloče da pod sjekom se činjenice, tako mnogim koji planinari i otkrili su nam ne druge planine, a da dođe ih znanstvenici ili vjerojatno se upoznao svoje planine.

Ne valja, kad, taj misao se svaki Ne valja ni izgovor, da je druga, na pr. u Alpama, kolar, a u našim planinama da ga nema. Dolazite sve više na naše planine, po čemu vam stoji i kolar! Brojni su ljudi svake izučeni, a kolar u našim planinama postat će početak svijeta Alpe same i bez komara, onda se počeli su ljudi da dolaze ljudi, a kad se ti ljudi sve više dolaze, počele su graditi planinarske kuće i sve više postajalo, to se više kuće te godine a godine gradi. A kad se toče sagradilo, tamo vas da onda i više ljudi dolaze, no nikako

stičar 1, kolar 1, sedlar 1 i vlasuljar 1

Od ovih šegrti 21 su rođeni u Samoboru a ostali su iz drugih općina. — 95 šegrti učilo je kod samoborskih obrtnika a 14 šegrti kod obrtnika općine Podvrh.

Obuku na osnovnoj školi vršilo je 9 nastavnika i vjeroučitelj, a na šegrtskoj školi 4 nastavnika a nauk vjere preč. g župnik

U privatnoj građanskoj školi, koja je pod stalnim nadzorom državne vlasti, a po najnovijem zakonu za građanske škole postigla je pravo javnosti, polazilo je škol. godinu 1932-33 svega 25 učenika(ca) i to I. raz. 6, II. raz. 10 i III. raz. 9.

Škola ima svoj vlastiti inventar koji sastoji osim iz namještaja i od zbirke za historiju i geografiju, kemiju, fiziku i prirodopis.

Slijedeće školske godine namjerava se otvoriti i jednogodišnji trgovački tečaj. — Škola stoji potpuno pod upravom g. prof. Kolarca.

Naša građanska škola u svemu je ravnopravna sa srednjom školom, pa su određeni i povjerenici za završne ispite (mala matura).

ne kućama za vježbu, već poradi prirodnih ljepota planine jasno je, da to ide tim redom, da najprije sve više i više ljudi dolaze, pa da se onda tek gradi. Nikome se pada na pamet, da gradi planinarsku kuću onaj, gdje niko ne dolazi.

Ne valja ni izgovor, da je u Alpama i drugdje ljepše. Ne daj svoje pod noge! Kad se me pred više godina prigodom jednog izleta moji djaci zapitali, da li je ljepši Triglav od Velikih, te da li je ljepši slap Sevice od slapa Pirvice, odgovorio sam: „Triglav je najljepša gora, što sam ja ikad vidio, ali je Veliki još ljepši: Sevice je najdivljiji vodopad, ali Pirvice još divlja.“ Priznajem svaku ljepotu, divim joj se i klanjam joj se, ali nad ostale, što je moja, nema veće ljepote, nema većeg divljenja i dubljeg poštovanja, jer je ovo — ova što je ljepše — i ljubav, zato, jer je moja. A ovo, što ljubim, najljepše mi je od svega. Tako radi i tako osjeća svaki pravi rodoljub i vjerni sin ma bilo kojeg naroda:

„Tad tadno, tebi moj došli,
Tada postat, a svojim se diti.“

(Prešedović)

Upuća je savršeno svaku porodu tadjih ljepota a našim ljepotama, jer imao je doista

Za ovu bi školu naše građanstvo trebalo više da se zainteresira, jer ne slati svoje djece u školu značilo bi svjesno raditi protiv vlastitih interesa u prosvjetnom i odgojnom smislu za svoju djecu, značilo bi poništiti jedan mladi život, isčupati iz svoje sredine i srca svoga tu mladu biljku — Građansku školu — koja za budućnost samoga mjesta obećaje mnogo.

Skupština Prinudnog udruženja zanatlija

Dne 18 pr. mj održana je druga glavna skupština Prinudnog udruženja zanatlija sreza Samoborskoga u trg. vijećnici.

Predsjednik Vjekoslav Vrbanić otvara skupštinu te pozdravlja prisutnog delegata zanatske komore u Zagrebu g. Milana Čupaka, koji je bio i dugogodišnji urednik „Obrtničkog Vjesnika“.

Žali da nisu prisutni na ovu skupštinu svi članovi udruženja, osobito oni iz Samobora, jer je nužno da se za ovo zainteresiraju svi bez razlike jer je to u njihovu korist.

Delegat g. Čupak pozdravlja prisutne u ime najviše obrtničke ustanove: Zanatske komore kao i predsjednika iste g. Ramušćaka. Nadalje navodi da je baš u Samoboru prigodom glavne skupštine Saveze hrv. obrtnika udaren temelj današnje Zanatske komore i Prinudnog udruženja zanatlija. Ona je krasna, ali i ovdje je krasno, no ovo ovdje je k tomu i moje. Divio sam se i divim se i sada počeoše Alpama, te mi zastaje dah u grudima pred ljepotama njihovima; razblaženo mi se oko paslo po neprispodobivim krasotama Karpata i poklonio sam se pred ljepotom njihovom; ali kad sam se uspeo na naše drage gore, grlio sam od milja i stabla i gole stijene, i drage naše vrhunce, a duša mi se napanila miljem i zanosom. Ne ajima sam se tek opravdano divio i poklonio pred ljepotom. I ovdje sam se i divio i poklonio ljepoti, ali i osjetio sreću, raznježenost, dubok osjećaj, ljubav prema svojoj domovini i ljepote njezine.

„Zalud sunca drugdje sija,
„Srce moje ne ugrija,
„A u tebi sve poznano,
„Doš'o kasno ili rano!“ (Nijemčić)

A ima na našim hrvatskim planinama takovih nenasitljivih ljepota o kojima mnogi i mnogi ne sanjaju, a najmanje onaj, koji ih ne polazi. Treba ih polaziti, treba ih upoznati, zavoliti, smatrati svojim blagom, svojim nosom i dikom. Onaj, koji tako radi, ima onda puno pravo, da na njima i klenur traži, a on će ga onda i dobiti.

nudnih udruženja. Podrobno izvješćuje o do- broj strani novoga obrtnoga zakona kao i prinud. udruženja zanatlija. Danas ne može voditi bilo koji zanat onaj, koji ga nije temeljito izučio. Prije je mogao voditi i otvoriti zanatsku radnju svatko tko je htio, jedino je morao imati poslovođu. Pa se događalo da je onaj tko je imao novaca mogao je raditi na štetu kvalifikovanom obrtniku koji mu nije bio kadar konkurirati.

Sada je pak potrebno da onaj tko želi otvoriti obrtničku radionicu mora zanat dobro izučiti, te položiti pomoćnički i majstorski ispit.

Isto je tako bilo važno, da se osnuju posebne zanatske komore, koje provodjaju strogo našu zanatsku politiku t. j. da vode nadzor i brigu o napretku našeg zanatsva. Još je važno i to, da komora radi na tome da se uvede penziono osiguranje naših obrtnika za slučaj bolesti nemoći ili smrti. Penzione ustanove bit će uređene po banovinama.

Apelira na članove udruženja da dadu potpuno povjerenje ovoj svojoj ustanovi kao jednoj jedinici koja radi na dobrobit cjelog obrtništva a isto tako i vašoj najvišoj ustanovi »Zanatskoj komori« koja je zvana i dužna da u svakom pogledu zastupa interese obrtništva.

Tajnik Rozman podnosi izvještaj o radu udruženja. Članova imade 224, upisninu i članarinu uplatili su 152 člana dok 72 člana nije uplatilo. Dug na članarini iznosi 7455 Din. Upozoruje da svatko udovolji svojoj dužnosti, jer je to u njegovom interesu. Inače će imati neugodnosti, ako će se morati upisnina i članarina ovršnim putem utjerivati.

Upravni je odbor održao 4 redovite sjednice. Poslovanje bilo je sljedeće: U urudžbeni zapisnik zaprimljeno je 161 spis Sklopljeno je 22 naukovna ugovora. Za pomoćničke ispite prijavilo se 8 naučnika 7 je položilo ispit a jedan je odustao. Poslovnih knjiga izdano je 8. U registar pomoćnika upisano je 43 pomoćnika. Protiv nadriobrtnika podnešeno je 141 prijava, koje su predane sreskom načelstvu na postupak.

•••••
Braćo planinari, hrvatski planinari! Idimo na svoje planine! Uzjubimo svoje, ponosimo se svojim, ta košulja je tijelu bliža od kaputa! Ljepota naših planina je sastavni dio dike i slave naše domovine. Planinarstvo ide poglavito zatim, da što dostojnije proslavi ljepotu te naše divne domovine.

U Zagrebu i u pokrajini postoji već 59 godina »Hrvatsko Planinarsko Društvo«, te njegove mnogobrojne podružnice. Ono je golemim žrtvama i neumornim radom na tim planinama podiglo mnogo kuća, skloništa i piramida, pa pozivlje u svoje kolo svakoga Hrvata, koji ljubi svoje planine, koji se divi ljepoti njihovoj i koji te ljepotu osjeća kao sastavni dio dike i slave svoje hrvatske domovine. Svaki i najnezatniji član je naš saradnik i svaki ma i najnezatniji prinos polpomaže nas u tome radu. Sav naš rad, sve naše nastojanje ide samo za tim, da što dostojnije proslavimo ljepotu te naše divne domovine. Sav naš rad, sav naš trud osniva se na divnim riječima hrvatske narodne himne:

•Mila, kuda si plenila!

Pa kad se mi planinari nadjemo na vrhuncu koje naše divne hrvatske planine, da li je onda čudo, te se svi naši osjećaji, trnucé naših srdaca, oduševljeni naši glasovi ujedinjuju u gromki poklik:

•Lijepa naša domovino!

Uod svečanosti 25-godišnjice postanka Saveza hrv. obrtnika zastupao je udruženje predsjednik Vrbanić.

U ime revizionalnog odbora izvješćuje g. Antun Peršić da je cjelokupno poslovanje udruženja točno pregledano, te u potpunom redu pronadjeno.

Predsjed. čita proračun za tekuću godinu. Prihod se ustanovljuje na članarini sa 12940 Din, s kojim se imadu pokriti tekuće dužnosti.

Iza toga apelira na članstvo da upozore nemarne članove da udovolje svojoj dužnosti i uplate članarinu dotično upisninu. Daje se rok od mjesec dana za uplatu, poslije toga morat će se ubirati ovršnim putem.

Prelazi se na točku eventualija. Mnogi se članovi tuže na nadriobrtnike koji punom parom rade bez da snose kakove terete bilo na porezu bilo nametu ili ostale pristojbe i daće. Tim svojim radom dakako teško oštećuju legalne obrtnike, uslijed česa nisu mogućći uplaćivati članarinu.

Na ove pritužbe izvješćuje delegat zanatske komore, da doduše nije uspjele do sada istrijebiti nadriobrt. No na ovome se pitanju ozbiljno radi, pa su ustanovljene globe za nadriobrtnike od 50 do 6000 Din.

Nadriobrtnici nastoje sada izigravati zakon time da se stavljaju pod okrilje nesavjesnih legalnih obrtnika, pa izjavljuju da rade za njih. No i ovom se zaštićivanja ide na kraj, pa će se u ovakovom slučaju kazniti nadriobrtnici i obrtnici koji ih zaštićuju — Nužno je zato da svaki obrtnik ovakove neloyalne obrtnike prijave udruženju zanatlija, koje će onda dalje ove prijave dostavljati sreskom načelstvu dotično zanatskoj komori.

Nakon odluke debate glede nadriobrtništva prelazi se na dnevni red, pa se proračun za tekuću godinu privuča.

Za ovjerovljenje zapisnika glavne skupštine izabiru se gg. Peršić i Strmol.

Prije zaključka skupštine zahvaljuje predsjednik delegata zanatske komore g. Čupaku na njegovim uputama i razjasnjenjima, koje skupština poprača sa poklikom živio!

Delegat g. Čupak hvali na pozdravu, te ponovo upozoruje prisutne da svi što agilnije porade za svoje dobro dotično za općenito dobro obrtničkog staleža. ... Time je skupština zaključena.

† Ivan Levičar

Kako li je kratak život čovječji: još je cijelo prije podne 21 o. m. obavljao svoje poslove, a po objedu sjede na divan da otpočine, kad li za čas klona udaren od kapi u mozag, klona zauvijek.

Ivan Levičar je bio od one vrste ljudi, koje Englez zove »self made man« gotovo iz ništa iz siromaštva se sve po malo dizao, napredovao i dovinuo se do imućstva i uglednog građanskog položaja. Sve je to postigao svojim neumornim radom i rasboritom štednjom, pojačane čvrstom i neslomivom voljom, bistrim i prolicavim pogledom te što prirodjenom što praksom stečenom okretanošću u poslovanju, te se vješto umisao u svima često i dosta zamršenim trgovačkim situacijama. Raditi i poštenim radom stjecati i štedjeti bila je njegova misao vodilica za cijelog mu života. U radu je našao najveću slast i zadovoljstvo.

Izgubivši vrlo rano majku proveo je prvo doba svoga djetinjstva kod tetu sa Ruda. Tu je već kao dječčić bio zaposlen: svaki je dan rudar. radnicima kod račta sipao u

juhu narske kruha. I u tom se svom poslovnom debutu pokazao unatoč svoje mladjanhe dobe vrlo ozbiljnim i pravednim. Ravnateljem rudarskim bio je tada neki Englez. Taj je malog Ivana toliko zavolio, da ga je upotrebljavao za nadziranje radnika kod posla; a kad je odlazio iz Ruda, bio je voljan uzeti sa sobom i malog Ivana i pobrinuti se za dalji njegov uzgoj. Ali se Ivanov otac tomu odlučno suprotivio. Kad je došlo doba za polazak osnovne škole, morao je Ivan u Semobor, tu ga je uzeo stric njegov, franjevac, u samostan da dvori kod mise. Poslije je bio i član Vanjekove dječjačke glazbe (»male bande«); učio je trompetu i gusle. No njegovo cviljenje na guslama nije prijalno njegovu sušičavu ocu, mada je Ivan vježbao u drvarnici, te on jednog dana njegove guslice proda. To je Ivana veoma rastužilo.

Po očevoju smrti učio je mlinariju. Ostavši sam brzo je spoznao, da mu se treba držati one narodne: Uzdej se use i u svoje kljuse. I već kao 16 godišnji mladić zadivljuje svojim trijeznim i ozbiljnim radom i samoga kolar. saca, kojeg je zamolio da ga proglati punoljetnim, iako mu je za to nedostajalo još nekoliko godina. Sacu se svidio taj ambiciozni mladić, te on dolazi k njemu lično i iznenada, pa upoznav njegovo gorljivo poslovanje, puno zbilje i okretnosti, proglati ga punoljetnim; ali ga i dalje prati svojim pažljivim okom, te ga u koječemu očinski savjetuje. Već u tim ranim godinama pokazuje Ivan osobitu prolicavost i darovitost za trgovačke poslove. Svoje mlinarske produkte sam vozi u Zagreb, tamo ih unovčuje, te nekom instinktivnom snagom pronalazi puteve za nove iako još skromne trgovačke pothvate, koji su mu uspijevali a s tim u njemu budili nove poticaje za jošie smjelije poslove. I tako se od mlinara rodio trgovac, a onda i pothvatnik, ponajprije u skromnim a s vremenom u sve širim granicama promećući se u sve smjelije spekulacije: bio je šumski pothvatnik, vojni dobavljač, silom prilika i gostioničar i pekar. Njegov se trgovački dah nije ni s time smirio već kupuje u društvu goleme komplekse šuma u Galicijakim Karpatima, onda krasno imanje Eberhol kod Graza, pak Slavetić i dr.

Na svakoj javnoj dražbi, za koju je mogao doznati, on bi se pojavio, iako ne baš na veselje izvjesnim trgovačkim skupinama zagrebečkim, koje je doskora pristilo, da se ga morali primiti u svoje kolo, jer ih je dosta puta nadmudrio i pomisao im njihove osnove i oni su brzo upoznali njegov spekulativni trgovački dah, njegova točnost i neumudljivu radnost, pa su ga zato i uvlačivali.

Izgubivši vrlo tragičnim slučajem jedineca sine neposli Levičar trgovca te otvori bankoval posao. Uza sav svoj raspremljeni rad, on je uvijek bio spreman da pomisli i drugom svojom bogatim iskustvom, posredovanjem i savjetom, da što se ga mogući rudo prika, a i sad ga sve kao svog straćajna i procjenjivača. Odlučivan povjerenjem i polpomažom svoje sugrađane imadu je trgovca i posrednika saccu, koja je stalno vrlo rjeđkom savjetnošću i točnošću 38 godina i sve te vrijeme besprijek.

Povjerenje građanstva dovolio ga je u više perioda i u zastupstvo, a ovo ga je dva puta izabralo trgov. načelnikom. I sa tim položaja on je obavio lijep i za njega borben rad, koji bi bio jako opasni, da je onaj dalje te načelnik stajao. Ali naše njegove osobitosti na njemu stajao, a naravno povjerenje sa drugoj stranim, da se sa tim onaj njegove ljube i plemenite osnove, koje je bio učio sa dobrobiti samobor. općine, rastužilo.

Cijelo njegovo biće bilo je prožeto duhom trgovačkim i taj se održavao u svemu njegovu shvaćanju, u svakome njegovu radu i pohvalu bilo privatnom ili javnom, vlastitom ili tuđem. A kod toga je vazda pazio na točnost i štednju. To se mnogima nije sviđalo, a možda je u tome kadšto i prevršio; ali njemu je to bilo načelo, koje ga je svega prožimalo i od kojeg nije odstupao. Radi toga su ga neki krivo sudili. Da je tako, najbolje dokazuje jedna od njegovih glavnih vrliina, a ta je njegovo danas već gotovo besprimjerno gostoprimstvo. Nema kuće u Samoboru, u kojoj bi gostoljublje cvalo tako bujno, tako trajno, kako je cvalo u domu Levičarova, pogotovo još više za života njegove supruge Barice, ali koje nije usahlo ni poslije. Po svojim razgrananim poslovnim vezama imao je on veliko poznanstvo, i sve je to rado dolazilo u njegov dom, sve je on srdačno primao. I takvom se prilikom mogla zapaziti osobita jedna vrliina pokojnikova, da je i protivnike svoje rado dočehivao s jednakom pažnjom, da je sve uvrede i zamjerke rado i brzo zaboravljao i praštao.

Uza svoje nadaleko poznato gostoljublje isticao se i. Levičar i velikim dobrotvorstvom. Kad se svojedobno bila pokrenula akcija za nabavu novih zvona za našu župnu crkvu, on je u njoj živo učestvovao nesamo kao revni sabirač priloga već i svojim lijepim darom za nabavu drugoga zvona. I samostanskoj je crkvi nabavio prošle godine jedno zvono, a ove godine manju statuu Madone nad portalom crkve. Krpa njegovih dobročinstva je lijepa njegova zadužbina, koju je nam'o za korist uboge siročadi našeg trgovišta i okolice, dakle za zavod koji nam već odavno toliko potreban. I upravo ta zadužbina je najčišći odraz njegove plemenite duše, jer baš najljepši dio svoga imutka — svoj dragi dom uzred Samobora — ostavlja za dobar uzgoj i ublaženje bijede onih malihana, koje je prestala grijati ljubav roditeljska. Ova samo najglavnija dobrotvorna djela našeg dragog pokojnika — a da i ne spominjemo onih što ih je učinio našim društvima — nijesu izmakla oku našeg Preuzvišenog Nadbiskupa, pa ga je zato predložio sv. Ocu za odlikovanje. To je doista i uvaženo, ali, ne žalost, pokojnik ga nije dočekao. Mjesto toga počašćen je onda time, da je sprovod njegov vodio Preuzv. biskup Dr. Salis-Seewis uz znatnu asistenciju svećenstva.

Ovim svojim darom stupio je i. Levičar na čelo sviju dosadanih dobrotvora našega trgovišta. Nijme si je uzred Samobora podigao najljepši spomenik, koji će na usta onih malih siročica koje će u njemu nalaziti toplo utročište i nježnu zamjenu majčinske ljubavi, govoriti živu i trajnu hvalu velikom svom dobrotvoru Ivani Levičaru, kome neka je i od nas svija hvala i slava! Milan Lang.

Domaće vijesti

Prometnoba

Ukazom Nj. Veličanstva a na prijedlog ministra pravde promaknut je u VII grupu nadgraničar gosp. Branko Mihelić u Samoboru.

Barjak domaći Marijine kongregacije

Prema običaju u br. 12. »S. L.« dolazi opis novog barjaka Marijine kongregacije, koji je bio svečano blagoslovljen na 11 lipnja o. g. Zastava je kvadratna od bijele bijele svile, bogato uređena u svili i zlatom vezanima ornamentima. Osim svila barjaka reči našljeta slika bl. d. Marije »Pomoćnice kršćana«, koja je glavna zaštitnica kongregacije, te napisom »Najveći pomoćnik naših«. Druga strana zastave slika i vjerski izveštaj slika sv. Anu, staru drugu našu. Nakon povratka uređena je barjak koga je dobijala B. Bahovec svomom spomeniku, na kojoj je slika izvornog barjaka »Majke drugoj kongregaciji« — Gabrijele Bahovec. Zastava je doista vrlo lijepa i do

stojna onih uzvišenih ideala, koje tako vjerno simbolizira.

Čitavi barjak, koji je pravo reći, u najvećem dijelu dar gdje G. Bahovec. ona je sama vještini rukama izvezla, a u radu marljivo su joj pomagale gđice Vera i Blanka Noršić. Ona je najviše doprinijela, da je god. 1929. došlo do osnutka prve Marijine kongregacije u Samoboru, ona je umijela naći izvrsnog duhovnog vodju u osobi preč. g. Brune Foretića D. I., ona je svojim primjerom prednjačila i kao nadstojnica razborito rukovodila društvo, ona je spremno primila i čast kume novog barjaka.

Držalo barjaka, ukusno izradjeno u tvornici štapova u Bregani, poklonio je g. Viktor barun Allnoch, koplje od mjedi dobro pozlaćeno darovao je vrijedni naš domorodac g. Josip Kaplan iz Zagreba, a okov je besplatno izradio domaći obrtnik g. Plečko Slike na barjaku naslikao je u blagim bojama s mnogo pijeteta i iskrene religioznosti g. Josip Horvat, akad. slikar u Zagrebu.

Svima ovima kao što i kongregacijama iz Zagreba, društvu Križara i njihovoj glazbi, koji su došli iz Zagreba da uvećaju svečanost posvete, tako i domaćim katol. društvima te napose pjevačkom našem samostanskom društvu »Novo Zvono«, koje je pod ravnanjem svog zborovodje č. g. fra Narcisa skladno pjevalo sv. misu, budi usrdna hvala. G. Marku Bahovcu, koji je kongregaciji iskazao mnogo usluga te članicama priredio veseli izlet i ugodnu zabavu u svom vinogradu »Stražnik« također od srca zahvaljajemo.

30 godišnjica rada

Vrli naš samoborac g. Jakob Urli, trgovac u Zagrebu, Medulićeva ulica, proslavio je ovih dana 30-godišnjicu svoga rada. Mnogo je to kada se uzme u obzir današnje teško doba. — G. Urliju srdačno čestitamo!

Elitel Teatine — Samobor

Poradi nekih popravaka, koji su još nužni, prekinulo je naš kino sa predstavama, no čim se stvar potpuno uredi započet će kino davati opet redovite predstave. U pripremi su najnoviji slageri

Na Vidov dan

dne 28. pr. mj. održan je u 8 sati u župnoj crkvi svečani pomen palim junacima u minulim ratovima, kojemu su prisustvovali svi predstojnici vlasti i uređa sa osobijem, školska djeca sa svojim nastavnicima te delegati pojedinih društava.

Petrovo i Pavlovo

kao svake godine tako i ove proslavilo je naše Obrtno-rodoljubno društvo »Napredak« na taj dan svoja obljetnica posvete barjaka. Prije podne prisustvovalo je društvo u pol 12 sati misli u samostanu č. oa. krajevaca, kamo je polno predvođeno našom glazbom. A poslije podne održalo veselje u Društvenom domu.

30 godišnjica Hrvatskog pletharinskog društva »Napredak«

Godine 1923. 1. srpnja osnovano je naše pletharinsko društvo u Samoboru pri čemu g. Mijo Noršić u Opatovcu po deveterici članova.

Taj povodni sastanak je upravni odbor izabran društva, da na sljedeći način u krugu svojih članova i po vijesti dovedenih novih članova, osposobljenica svoga općinskog doma u Opatovcu, 1. srpnja 1923. i. g. Opatovca i. j. na istom mjestu, gdje je i društvo osnovano, pa se poslije sastajemo članstvo da toj proslavi s 30 većim brojem prisustvuje.

† Ivan Fresl

18. pr. mj umro je u Zagrebu škol. upravitelj u penziji Ivan Fresl. Rodjen u Samoboru god. 1875. od oca obrtnika, svršio je u Samoboru osnovnu školu, a gimnaziju je i učiteljsku školu polazio u Zagrebu. Službovao je kao nastavnik u Bribiru, Grižanima, Odri kraj Zagreba, da se opet povratu u omiljene Grižane gdje je dočekao i penziju koju je zatražio nakon punih 36 godina marljivog i ustrajnog učiteljskoga rada. Svoj mir, nakon dugih godina službe, zaželio je provesti u Zagrebu u krugu svoje porodice, ali mu sudba nije to priuštila.

Teška bolest, koja je iznenada provalila, skršila je naglo njegovu životnu snagu. Smrt je iznenadila i njega i one koji su ga poznavali. Uz veliko saučešće općinstva, rodbine te brojnih učesnika iz učiteljskoga reda, sahranjen je pokojnik na mirogojskom groblju 19. pr. mj.

Neka mu lahka zemlja, a svoj porodici naša iskrena sućut!

Prva pričest

Na dan sv. Alojzija primilo je u župnoj crkvi prvi put sv. pričest oko 130 školske djece. Obred je bio svečan i veoma ganutljiv. Pod sv. misom svirao je g. Mužević iz Zagreba na guslama uz pratnju g. B. Antonića na orguljama dvije arije od Glucka i Schumana, a gđja Mužević profesorica pjevala je »Ave Maria« od Weissa i »Ave verum Corpus« od Mozarta. Vrlo ugodno dojmilo se ne samo prvopričesnika nego i njihovih roditelja, što je Mar. kongregacija gospodja podvorila djecu iz sela (oko 100) slasnim i obilnim zajutarkom, a Križarsko Sestrinstvo djecu iz Samobora (oko 30).

Naši hodočasnici kod svetih Srca Isusova u Zagrebu

Ove godine pohrlilo je veliko mnoštvo samobor. župljana u Zagreb na proslavu blagdana Srca Isusova i prisustvovalo veličanstvenoj, kao nikad dosad posjećenoj procesiji. Svima se sviđjela lijepa narodna nošnja naših seljanka i njihov veliki broj. U posebnoj skupini sudjelovala je Marijina kongregacija s novim barjakom, bratovština Srca Isusova, dok su naše Križarice i Križari sa svojim novim ukusnim barjacima stupali zajedno s ostalim Križarima.

Za Langovu zakladu

za siromašnu školsku djecu darovao je g. prof. Ivan Kocijan 100 Din.

Obavještenja Porezne uprave

Rasporedi kućarine za g. 1933. biti će kod Porezne uprave u Samoboru, Perkovića ul. 23. izloženi po propisima čl. 131. Zakona o neposrednim porezima građanstvu na 8 dneval javni ugled kroz vrijeme od 30. lipnja do 7. srpnja 1933. za vrijeme uredovnih sati.

Spisak obveznika tečevina i poreza na poslovni promet za godinu 1933. su kod ove uprave u smislu čl. 16. z. o. u. p. izloženi porezovnicima na 8 dneval javni ugled za vrijeme uredovnih sati i to od 1. srpnja do 8 srpnja o. g.

Svjetska izložba u Chicagu

Naš zemljak g. Franjo Zornjak priposleo nam je svezak sa slikama zgrada na toj izložbi i mnogo raznih izrezaka slika iz domaćih novina sa uvid. Izložba trajeće 3 mjeseci. Ovo je jedna od najvećih do sada izložbi na svijetu, na kojoj su izloženi izumi od najstarijeg do najnovijeg doba. Uz slike želje g. Zornjak dopis sa pozdravom na sve druge Samoborce.

Na 1., 2. i 3. srpnja priredjuje Jugoslavenska Sokolska župa u Chicagu u kojoj su sve hrvatska, srpska i slovenska sokolska društva zechanjena, četvrti slet ove župe u Soldiers Fieldu u stadiona svjetske izložbe.

Vozni red

Samoborske željeznice 1933

Sa 15 travnjom stupio je na snagu i je ni vozni red vicinalne željeznice Zagreb-Samobor. Vlakovi saobraćaju: iz Zagreba za Samobor, na radne dane u 6¹⁵, 8¹⁵, 10¹⁵, 12¹⁵, 13²⁰, 14¹⁵, 16³⁰, 18³⁰ i 20³⁰. Na nedjelje i blagdane u 6¹⁵, 7²⁰, 8¹⁵, 9²⁰, 10¹⁵, 11²⁰, 12¹⁵, 13²⁰, 14¹⁵, 15²⁰, 16³⁰, 17³⁵, 18³⁰, 19³⁵, 20³⁰ i 21³⁵.

Iz Samobora za Zagreb na radne dane u 5⁰⁰, 6¹⁵, 8¹⁵, 10¹⁵, 12¹⁵, 14¹⁵, 16³⁰, 18³⁰ i 20³⁰. Na nedjelje i blagdane u 5⁰⁰, 6¹⁵, 8¹⁵, 9²⁰, 10¹⁵, 11²⁰, 12¹⁵, 13²⁰, 14¹⁵, 15²⁰, 16³⁰, 17³⁵, 18³⁰, 19³⁵, 20³⁰ i 21³⁵.

Red vožnje dobiva se besplatno na svim osobnim blagajnama. Sve informacije na telefon broj 45 12. Prometna uprava.

SVE VRSTE DOMAĆIH I STRANIH

lijekova i lijekovitih specijaliteta i kućanih domaćih lijekova za ljude i blago

LJEKOVITIH MINERALNIH VODA

ZAVOJNOG MATERIJALA

GUMENE ROBE

TOILETNIH SAPUNA

KOLONJSKIH VODA I PARFUMA

KREMA I POMADA

PUDERA

PASTA ZA ZUBE

KEFICA ZA ZUBE NAJBOLJE VRSTE

I T. D.

dobijete uvijek garantirano svježe u

LJEKARNI K ZLATNOM ANDJELU

Mrs MIRKA KLEŠČIĆA u Samoboru.

Roba koja se na skladištu ne nalazi, dobavlja se u roku od par sati bez ikakvog povišenja cijena.

Iznajmljuje se stan

od sobe i kuhinje prikladan također i za trgovinu ili kancelariju. — Uпитati kod g. Hodnika, Samostanska ulica.

IZNAJMLJUJU SE

2 prazne sobe od 15. srpnja. Uпитati Šmidhenova 24 I. kat.

GRADILIŠTE OD 350 □ HVATI

prodaje se na prekrasnom mjestu na Stražniku. Uпитati Livadićeva 6

STAN OD 2 SOBE

kuhinje, kupaoznice i ostalih nusprostorija (vodovod i električar u kući) iznajmljuje se od 1 kolovoza. Uпитati Starogradska ul. 15.

Prodaju se zemljišta

gradilišta, kuće i vile u Samoboru i okolici — Poblize upute daje odvjetnik Vladimir Presečki u Samoboru.

UREDENE SOBE

sa 2—3 kreveta elegantne i velike a eventualno i stan sa pokućtvom od 2—3 sobe iznajmljuju se preko ljeta odmah — Uпитati prof. Milan Reizer, Gajeva ul. 43

IZNAJMLJUJU SE STANOV

od 1, 2 ili 3 sobe po dogovoru. — Uпитati Livadićeva ul. 3.

STAN

od jedne velike sobe sa nusprostorijama iznajmljuje se u novogradnji u I katu. Uпитati Samostanska 16.

PRODAJU SE GRADILIŠTA

u Gajevoj ulici. Uпитati prof. Milan Reizer, Samobor Gajeva 43. ili ponedjeljak i petak Muzička akademija Zagreb, soba 23 od 5. 7

IZNAJMLJUJE SE STAN

od 2 sobe na ulicu, kuhinja, kupaoznica, sa svim nusprostorijama. Uпитati u upravi lista.

HYDROPAT. KUPALIŠTE

Svaki dan
TOPLE KUPELJI
uz sniženu cijenu

SVE VRSTE

Tiskarnica

U JEDNOJ ILI VIŠE BOJA IZRAĐUJE LIJEPO, UKUSNO I NAJJEFTINIJE

Samoborska tiskara S. ŠBK

Restoracija

„VIBA TONŠETIĆ“

Stražnik

Krasne sobe sa komforom Izvrana vina te zagrebačko pivo. Vrlo umjerene cijene. Prekrasan vidik.

Od Trga kralja Tomislava udaljena je samo 5 minuta

Gradjevni materijal

cement, betonske cijevi, cementni crjep, blokovi za gradnju kuća, dolomitni pijesak za zidanje i temelje, cementne pločice za tavan, obrubi za bunare, bunje za pranje rublja, cijednici za šljake, balice za zahod, kovanje za blago, razne vase i t. d. dobije se kod

„Samoborka“ d. d. Samobor

(preko puta samoborskog kolodvora)